

2. Ar tokiu atveju, kaip šis, kai kalbama apie medicinos produktą, kurį sudaro daugiau negu viena veiklioji sudedamoji dalis, yra papildomų arba kitokių kriterijų, kuriais remiantis galima nustatyti, ar „produktas yra apsaugotas pagrindiniu patentu“ pagal reglamento 3 straipsnio a punktą, ir, jeigu taip, kokie yra šie papildomi ar kitokie kriterijai?
3. Ar tokiu atveju, kaip šis, kai kalbama apie vakciną nuo kelių ligų, yra papildomi ar kitokie kriterijai, kuriais remiantis galima nustatyti, ar „produktas yra apsaugotas pagrindiniu patentu“ pagal reglamento 3 straipsnio a punktą, ir, jeigu taip, kokie yra šie papildomi ar kitokie kriterijai?
4. Taikant 3 straipsnio a punktą, ar vakcina nuo kelių ligų, kurią sudaro daug įvairių antigenų, „yra apsaugota pagrindiniu patentu“, jeigu vienas vakcinos antigenas yra „apsaugotas galiojančiu pagrindiniu patentu“?
5. Taikant 3 straipsnio a punktą, ar vakcina nuo kelių ligų, kurią sudaro daug įvairių antigenų, yra „apsaugota pagrindiniu patentu“, jeigu visi antigenai nuo vienos ligos yra „apsaugoti galiojančiu pagrindiniu patentu“?
6. Ar pagal PAL reglamentą ir visų pirma jo 3 straipsnio b punktą papildomą apsaugos liudijimą leidžiama išduoti vienai veikliajai sudedamajai daliai ar jų deriniui, jeigu:
- galiojančio pagrindinio patento apsauga suteikiama vienai veikliajai sudedamajai daliai arba jų deriniui PAL reglamento 3 straipsnio a punkto prasme; ir
 - medicinos produktui, į kurio sudėtį įeina viena veiklioji sudedamoji dalis arba jų derinys kartu su viena ar daugiau kitų veikliųjų sudedamųjų dalių, pagal Direktyvą 2001/83/EB ⁽²⁾ arba Direktyvą 2001/82/EB ⁽³⁾ yra išduotas galiojantis leidimas, kuris yra pirmasis leidimas pateikti vieną veikliąją sudedamąją dalį ar veikliųjų sudedamųjų dalių derinį į rinką?

⁽¹⁾ 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 469/2009 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo (kodifikuota redakcija) (Tekstas svarbus EEE) (OL L 152, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69).

⁽³⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 3).

2010 m. liepos 5 d. Okresní soud v Chebu (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hypoteční banka, a.s. prieš Udo Mike Lindner

(Byla C-327/10)

(2010/C 246/49)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Okresní soud v Chebu (Čekijos Respublika)

Šalis pagrindinėje byloje

Ieškovas: Hypoteční banka, a.s.

Atsakovas: Udo Mike Lindner

Prejudiciniai klausimai

1. Jei viena teismo proceso šalis yra kitos nei bylos nagrinėjimo vietos valstybės pilietis, ar tai yra pagrindas pripažinti bylos tarpvalstybinį pobūdį SESV 81 straipsnio (anksčiau EB 65 straipsnis) prasme, kuris yra viena iš sąlygų taikyti 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽¹⁾ (toliau — Briuselio I reglamentas)?
2. Ar Briuselio I reglamentas kliudo taikyti nacionalinės teisės nuostatas, leidžiančias pareikšti ieškinį asmeniui, kurio gyvenamoji vieta nežinoma?
3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar teismo paskirto atsakovo kuratoriaus pateiktos pastabos savaimė gali reikšti, kad atsakovas pripažino vietos teismo jurisdikciją Briuselio I reglamento 24 straipsnio prasme, net jei ginčo dalykas yra vartojimo sutartimi pagrįstas ieškinys ir pagal šio reglamento 16 straipsnio 2 dalį Čekijos Respublikos teismai neturėtų jurisdikcijos spręsti šio ginčo?

4. Ar susitarimą dėl konkretaus vietos teismo jurisdikcijos galima laikyti nustatančiu pasirinkto teismo tarptautinę jurisdikciją Briuselio I reglamento 17 straipsnio 3 punkto prasme ir, jei taip, ar tai taikoma net tuomet, kai susitarimas dėl vietos teismo jurisdikcijos yra negaliojantis dėl prieštaravimo 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais⁽²⁾ 6 straipsnio 1 daliai?

⁽¹⁾ OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42.

⁽²⁾ OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

2. Ar atsakant į šį klausimą yra koks skirtumas, ar apmokestinamasis asmuo, įsigydamas turto, buvo apmokestintas pridėtinės vertės mokesčiu, kurį jis atskaitė?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo (OL L 145, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 skyrius, 1 tomas, p. 23).

2010 m. liepos 12 d. Hoge Raad der Nederlanden pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X prieš Staatssecretaris van Financiën

(Byla C-334/10)

(2010/C 246/50)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: X

Atsakovė: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo⁽¹⁾, 6 straipsnio 2 dalies 1 punkto a ir b papunkčius, 11 straipsnio A dalies 1 punkto c papunktį ir 17 straipsnio 2 dalį apmokestinamasis asmuo, kuris laikinai privatiems poreikiams naudojami savo įmonės turto dalimi, turi teisę atskaityti pridėtinės vertės mokestį, kuris buvo sumokėtas už nuolatinį pertvarkymą, atliktą vien dėl naudojimosi privatiems tikslams?

2010 m. birželio 29 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Kipro Respubliką

(Byla C-340/10)

(2010/C 246/51)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama Georgios Zavvos ir Donatella Recchia

Atsakovė: Kipro Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad neištraukusi *Paralimni* ežero zonos į nacionalinę siūlomų Bendrijos svarbos teritorijų (toliau — BST) sąrašą, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos 4 straipsnio 1 dalį.

— Pripažinti, kad leidusi vykdyti veiklą, kėlusią didelę riziką *Paralimni* ežero ekologiniams požymiams, ir nepriėmusi reikiamų apsaugos priemonių *Natrix natrix cypriaca* rūšies, kuri svarbi ekologiniu požiūriu *Paralimni* ežerui ir *Xyliatos* užtvankai, populiacijai apsaugoti, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, kaip išaiškino Teisingumo Teismas bylose C-117/03 ir C-244/05.

— Pripažinti, kad nesiėmusi būtinų priemonių *Natrix natrix cypriaca* griežtos apsaugos sistemai įdiegti, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos 12 straipsnio 1 dalį.